

АНАЛОГИЈА У ДОКАЗНОМ ПОСТУПКУ

"Није повређена забрана аналогије када првостепени суд изводи закључак о противправним радњама окривљених, које нису утврђене на основу непосредних доказа, али које радње су, имајући у виду *modus operandi* у противправним радњама које су утврђене на основу непосредних доказа, морале бити извршене на начин ближе описан у изреци пресуде, како би произвеле последице које су, према наводима оптужнице, из њих проистекле."

Из образложења:

Првостепеном пресудом, између осталог, окривљени А.А. и Б.Б. оглашени су кривим због извршења кривичног дела из члана 346. став 1. КЗ и више кривичних дела давања мита и преваре. Браниоци окривљених у изјављеним жалбама истицали су да суд није могао да користи аналогију приликом одлучивања јер је тиме повредио начело законитости.

Апелациони суд је нашао да, у конкретном случају, првостепени суд, примењујући аналогију приликом одлучивања, није повредио начело законитости. У доказном поступку првостепени суд је користио аналогију у њеном општем облику, као логичко начело којим се закључује по сличности – ако су два предмета слична у неким важним обележјима, може се закључити да су они слични и у својим другим обележјима. У конкретном случају, то значи да је првостепени суд био слободан да изводи закључак о радњама окривљених, које нису утврђене на основу непосредних доказа, али које радње су, имајући у виду *modus operandi* у противправним радњама које су утврђене на основу непосредних доказа, морале бити извршене на начин ближе описан у изреци пресуде, како би произвеле последице које су, према наводима оптужнице, из њих проистекле.

(Пресуда Апелационог суда у Београду – Посебног одељења, Кж1 По1 13/10 од 20. децембра 2010. године, пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03. марта 2009. године)

*Аутор сентенце: Марина Барбир,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*